

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

PETIS-GI Į PETĮ, NA VYRAI, KAS GALI,
SUSTOJĘ Į DARBĄ UŽ MYLIMĄ ŠALĮ,
PRIKELKIME LIETUVĄ MŪSŲ.

UŽ IŠLAISVINIMĄ LIETUVOS
UŽ IŠTIKIMYBĘ KANADAI
UŽ SANTARVĖS PERGALĘ

FOR LIBERATION OF LITHUANIA
FOR LOYALTY TO CANADA
FOR VICTORY OF THE ALLIES

LIEPOS - JULY, 1941

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA.

(INDEPENDENT LITHUANIA)

Birželio-Liepos, 1941 m.

Vol.1, No.4

Prenumerata metams:

Kanadoje..... \$1.00
Kitose šalyse..... \$1.50
Išleidžia Kanados Lietuvių
Taryba, Box 1046, Postal
Station C. Toronto Canada.

Yearly subscription rate:

Canada..... \$1.00
Foreign countries..... \$1.50
Published by Lithuanian Council
of Canada, Box 1046, Postal
Station C. Toronto, Canada.

KANADOS LIETUVIŲ SEIMAS

Ši meta birželio mėnesyje suejo metai nuo to, kai milžiniška kaimyninė valstybė, Tarybų Rusija, sulaužiusi visas padarytas sutartis su Lietuva, begėdiškai isiveržė jos žemėn ir ją okupavo.

Raudoni agresoriai, kurie dėjo si didžiausiais svieto lygintojais, mažų tautų užtarėjais ir jų nepriklausomybių saugotojais, sunaikino Lietuvos nepriklausomybę ir pavergė jos žmones. Lietuvos liaudis nešė didžiausią okupantų jungą mūsų tautos istorijoje. Jų turtas buvo nusiautintas, rusų kalba brukama, bendrai rusinimas lietuvių ėjo žaibo tempu.

Kanados Lietuvių Taryba susikūrė po dviejų mėnesių, kaip raudonos gaujos Lietuvą okupavo. Tarybon suejo visos tikrai lietuviškos organizacijos ir srovės, išskyrus Lietuvos ir Kanados priešus, komunistus. Ji nukalė ir plačiai paleido į Kanados lietuvius šiuos gražius šūkius: "Už išlaisvinimą Lietuvos, už santarvės pergalę, už ištikimybę Kanadai".

Šiandien Lietuvos žemių plotai paliko didžiausių pasaulio istorijoje grumtinių teatrų, kur susirėmė du gengsteriai. Lietuvos kariai ir žmonės pasinaudodami vakar buvusių draugų sisikirtimo proga, sukilo ir nuvertė komisarų saivališką "vyriausybę". Lietuva vėl pasiskeibė "nepriklausoma".

Kanados lietuviai nesidžiaugia šiuo nauju nepriklausomybės paskelbimu, nes vietoj rusiško gengsterio

Lietuvą valdys vokiškas, vietoj G. P.U. teroro, siaus Gestapo.

Viso to akyveizdoje, Kanados Lietuvių Tarybos šūkiu ir siekiai buvo, yra ir paliks tie patys. Kovą už išlaisvinimą Lietuvos iš Hitlerinės vergijos turi išsilieti dar aštresnėmis formomis, negu pirmiau.

Kanados lietuvių seimas, kuris įvyks Rugpjūčio 30-31 d.d., Montreale, Que., turės surasti priemones pasekmingesniai darbui už išvadavimą Lietuvos. Tarybos skyriai afilijuotos organizacijos ir simpatikai bei rėmėjai jau dabar prival diskusuoti: 1 - Organizavimą skyri visose lietuviškos apgyventose kolonijose. 2 - Kaip galima užtikrinti žurnalo "Nepriklausoma Lietuva" sureguliuojimą.

3 - Suradimas būdų užlaikymui nors vieno apmokamo darbo ninko centre, ir

4 - Išdirbimas sistematingo plano remimui Kanados karo žygių.

Taryba šaukia visas organizacijas, kurios buvo priešingos maskolių okupacijai ir priešinas dabartinėi vokiečių, dalyvauti Kanados Lietuvių Seime. Mes lauksime mūsų simpatikų bei rėmėjų iš tolimosios karų Kanados, kur nėra mūsų organizacijų: Winnipeg, Timmins, Central Patricia, Edmonton, Flin Flon, Brooks, Alta., Vancouver ir kitų vietų.

Taipgi lauksime svečių Amerikos Jungtinių Valstijų.

Brangūs broliai ir seserys! Seimo proga, vykime Montrealan iš visų Kanados kampų. Padarykime šį

sanskridi didžiausia ir reikšmingiausia Kanados lietuvių išeivijos švente!

Kanados Lietuvių Taryba.

KLAIDOS UŽ KURIAS MOKAMA KRAUJU.

Dabartinis Europos karas kuris užtraukė tamsius debesis visam pasauliui. Mums netrodo, kad tai buvo neišvengiamas. Per daug aiškos klaidos stovi prieš mūsų akis, kurios verčia mus manyti, taip, o ne kitaip. Kas buvo suktos diplomatijos dirbama anksčiau Čekoslovakijos suskaldyme mums nepilnai žinoma, ir gal būt niekuomet netekuomet neteks sužinoti, bet kad Lenkijos šiovinistiniai vadai pasitarnavo pradžiai šio baisaus karo, tai tas niekam nėra paslaptis. Mes lietuviai stebėjomės lenkų ir vokiečių nepaprastu "Draugiškumu", kuris mum atrodė itartinas. Mes nepavydėjome lenkų didikams kada pas juos važiuodavo medžioti į Balavežo miškus nazių lyderiai, kaip Garingas ir kiti. Mes nujautėme, kad nazių medžioklės lenkijos miškuose yra daromos su tikslu, ir mes neapsirikome. Vokiečiai užgrobe Austriją, pirmiausiai norėjo sudraskyti Čekoslovakiją. Bet vokiečiai gerai žinojo kad Čekoslovakija buvo geriausiai apsiginklavusi visoje Europoje ir kad ją vokiečiams praryti nebus taip lengva. Vokiečiai taipgi žinojo Lenkų ir čekoslovakų nebaigtas sąskaitas dėl Tešeno sryties. Ir kiek vienu kartu nuvažiavę į Lenkiją medžioti, vis lenkam primindavo kaip tie grobuonys čekai lenkų ponelius yra nuškrėdę. Tokia vokiečių diplomatų suktą politiką lenkų pulkininkus netik padrasino, bet tiesiog jiems apsuiko galvas ir jie užsidedė keršyti čekams.

Kad dar labiau padrasinti čekus ir igiti didesni pasitikėjimą vokiečiais. Buvo vokiečių viešai pa-

reikšta, kad tokiai didelei valstybei kaip Lenkija, reikalinga didesnis išėjimas į jūrą negu Lenkija dabar turi.

To žinoma Lenkų didikams pilnai pakako ir jie visi suvažiavo į vokiečių užtaisytą bučių.

Tai įvyko dar net seniai ir mes visi gerai atsimename, kad Čekoslovakiją pirmieji užgrobė lenkai ir atėmė iš čekų Tešeno apskritį, o prieš vokiečius čekai kapituliavo.

Tešeno apylinkė yra turtinga anglių kasyklomis, bet ar ji verta buvo Lenkijos nepriklausomybės aišku kad ne. Tešeno užgrobimas pradžiai netik Lenkijos nepriklausomybe, bet jau daugiau kaip milijonas lenkų tautos piliečių yra žuvę įvairiose žudynėse, o kiek jų dar žus tai niekas negali pasakyti. Už Lenkijos didikų klaidas Lenkijos liaudis dabar užmoka krauju. Galima drąsiai tvirtinti, kad jei gu Lenkiją būtų stojusi Čekoslovakijos pusėje, tai šis karas nebūtų įvykęs. Bet lenkai kasdvi duobę čekams, patys į ją iškrito.

Ši Lenkijos padaryta klaida, lai būna pamoka netik mums lietuviams, bet ir kitoms tautoms.

Francūzų ir angliu padarytos klaidos yra daugiau užmaskuotos ir netaip aiškos apie kurias galėtų atvirai kalbėti be jokių rezervacijų. Mat jie tikėjosi Hitlerį patenkinti atiduodami Sušeto kraštą Už Daladierio ir Čemberleino klaidas, frančūzų ir angliu liaudžiai jau teko nemažai kraujo išlieti ir dar galo nesimato.

Mums lietuviams kovojantiems už atsteigimą Nepriklausomos Lie-

UŽSIENYJE GYVENANČIŲ LIETUVIŲ UŽDAVINIAI.

Birželio mėn. 15 d. 1941 m. su-
kako lygiai vieneri metai kaip azi-
jatiškos Sovietų Rusijos imperia-
lizmas okupavo Lietuvą. Šiandien
nerapasaulyje lietuvių, kuris ne-
žinotų arba nekalbėtų apie tai, Mes
Šiaurės Amerikos, Pietų Amerikos
ir kituose kraštuose gyvenanti lie-
tuviai gerai žinome. Bet ar visi
žinome, ką davė ir ką atnešė Sta-
liniški okupantai Lietuvos žmonėms?
Tikiu, kad išeivijoje randasi dorų
Lietuvos sūnų, kurie ne iš blogos
valios abejojoje tais žiaurumais, ku-
rius kenčia jo artimieji giminės,
draugai, kaimynai ir visa Lietuvos
tauta. Todėl čia savo rašinyje no-
riu pasidalinti faktais ir kalbėti
apie tai, ką reiškia Lietuvos žmo-
nėms imperialistų okupacija. Žodis
okupacija, pavaduoja kita žodi--už-
grobimas. Taigi, ką Lietuvos žmo-
nės neteko, kai komunistinis raudo-
nasis imperializmas užgrobė Lietuvą?

Pirmiausia, Lietuvos valstybė
neteko politinės nepriklausomybės
ir kartu su tuo visa Lietuvos tau-
ta, neišskiriant klasių, tautybės,
politinių įsitikinimų, visi Lietu-
vos vyrai, moterys, vaikai ir net
seneliai neteko igimto ir brangaus
turto--laisvės. Mažųjų tautų "lais-
vintojams" ikėlus kruviną batą į
Lietuvos kraštą, automatiškai vi-
sa Lietuvos tautą padaryta amži-
nais baudžiauninkais ir vergais.
Bolševikiški Lietuvos užgrobikai
prievarta, bizūnu, kalėjimu ir re-
volveriu privertė Lietuvos liaudį
ne tik prijungti savo kraštą prie
nuubagintos Rusijos, bet dar pri-
vertė ją garbinti ir melstis prieš
jos pavergėją gruziną, sužvėrėjusį
banditą Vasarianovičių Stalina.
Kada Lietuvos kraštas ir tauta bu-
vo parbloškta ir pavergta, prasidė-
jo azijatiško komunizmo vygdymas.
Sulig Stalino teorijos ir prakti-
kos, reikėjo panaikinti viską kas
buvo lietuviška, kame ir buvo už-
daryti visi lietuviški laikraščiai.

Nepriklausomos Lietuvos įstaigos k.
t. Užsienių reikalų, Krašto apsaugos
Susisiekimo ir kitos ministerijos
prijungtos prie Maskvos, o likusio-
ms ir prijungtoms įstaigoms atsiusta-
tūkstančiai rusų komisarų-komisariu-
kų ir G.P.U. agentų, nes patsidavė-
lių pakankamo skaičiaus netik laisv-
noru bet ir prievarta, nesirado būt
išdavikais savam kraštui. Saviem žmo-
nėms.

Atsiusti G.P.U. agentai nusa-
vino-atėmė netik valstybinį, bet ir
privačių žmonių visą turtą, k.t.
žemę, krautuves, miškus, vandenį,
mokyklas, susisiekimą. Žodžiu viską
kas buvo valstybės. Tuo pačiu nuo
piliečių atėmė žemę nuo mažiausio
sklypininko iki dvarininko, su gyvu
ir negyvu inventorium. Nuo amatin-
inkų atėmė net ir paskutines peples
ar kitą įrankį, kuriuo pelne sau
pragyvenimą. Dabar Lietuvoje nėra
valstiečio ir nėra darbininkų. Nėra
kapitalistų, nėra dvarponių. Viskas
kad Lietuvoje yra, priklauso Maskvai
ir mažųjų tautų "gynėjui" Stalinui.
Visi Lietuvos piliečiai yra to sta-
lino nevertinami vergai. Net tokio-
se įstaigose kaip Lietuvos mokykla
ir čia lietuvys neturi teisės mok-
inti lietuvių kalbos, nes joje mok-
ytojauja rusiškas ar žydiškas komi-
saras.

Šiandien nebeskamba lietuvišk-
daina Lietuvos krašte, ten tik aš-
aros, rūpesnis ir baimė kada tave
areštuos ar išves kur į Turkestano
tyrliaukių padžiauti kaulus, vien
tik už tai, kad esi lietuvis, nori
savarankiškai gyventi kaip žmogus.
Kai kas gali manyti ir sakyti, kad
tai netiesa, jog Rusija kaip "dar-
bininkų" šalis, darbininkų "užtarė-
ja" taip biauriai ir sunkiai galėt
pavergti Lietuvos kraštą ir jos žm-
nes, kurie nei rusams, nei pačiam
Stalinui nieko nenusikalto. Taip
manyti ir sakyti čia galima, nes
Kanada demokratinė šalis: čia egzi-
tuoja minties, žodžio, susirinkimų

ir kit. laisve. Mes prie tos laisvės jau pripratome ir dažnai manome, kad ir kitur taip turi būti. Taip, turėtų būti visur, bet laisvės nėra diktaturinėse šalyse. Tiek to. Tai klausimas su kuriuo "Neviernas Tamošius" gali ginčytis. Bet eikime prie realaus gyvenimo.

Lietuva kaip nepriklausoma valstybė egzistavo 22 metus. Per aštuonerius pirmuosius metus ji valdėsi demokratiškai. Blogiausias Lietuvos nepriklausomybės laikotarpis yra žinomas Smetonos diktatūros laikotarpis per keliolika metų. Stigo laisvės, ekonominis gyvenimas valstiečio ir darbininko buvo nepergeriausias. Bet palyginkime Smetonos viešpatavimo laikotarpį su Stalino viešpatuojančiu laikotarpiu, tai pirmas iš buvo tik šešelis ir tai daug iškūrė. Bet Smetonos viešpatavimo laikotarpis buvo opozicija, (nors persekiojama) kad ir cenzuruota, bet turėjo spaudą. Akyliai saugant policijai, kad ne vienur, tai kitur vis įvykdavo opozicinis susirinkimas ir tam panašiai. Bet Lietuvoje buvo daug laisviau ir visai galimas daiktas, kad Lietuvos žmonės būtų iškovoję ir demokratinę santvarką. Ekonominiu atžvilgiu netruko Lietuvoje, nei pieno, sviesto, kiaušinių nei mėsos. Netruko nei batų, kelninių, nei kitų rūbų. Jei ko trūkdavo -- nusipirkdavo, ko per daug būdavo -- pardavdavo. Jei turėjai litą, galėjai nusipirkti tokių daiktų, kokių norėjai. Ar ne tiesa? Ar ne tiesa, kad Lietuva daug geros mėsos pardavdavo ir kad Stalinas jos daug suvalgydavo?

Diktatoriai taip valdo kraštą, kad jame amžinai nieko nėra. Viskas sukišama į apsiginklavinimą ir apsiginklavę plėšia kitus kraštus ir žudo ramius ir nekaltus žmones.

Resultate, komunistų vienu metu viešpatavimo Lietuvoje, Lietuvos žmoneskenčia bėda, nuskurę ir nuplyšę, visuomet užciauptos burnos ir visuomet baimėj, kada busi areštuotas ar sušaudytas, kaip pasiutęs šuo. Jei kas netiki tais pasibaisėtiniais dalykais, norečiau, kad ne-

tikintieji skaitytų komunistų laikraščius iš Lietuvos, butent! "Tarybu Lietuva", "Tiesa" ir kitus. Ir tuose laikraščiuose pamatysite patys, kad duonos trūksta. Prie kepyklų ilgiausios eilės išbadėjusių žmonių. Krautuvėse, ne tik batų, medžiagos kostiumams, bet ir marškinių trūksta. Taipgi geležies, ne ir vinių vieno svaro visame Kaune negalima gauti, o ka jau kalbėti apie prabangos dalykus, apie kuriuos nei svajoti negalima.

Akyvaizdoje šių faktų, ar mes galime norėti sutikti ir leisti, kad mūsų artimieji ir tautiečiai, nešty moderninę komunistų baudžiavą ir vergiją, budama alkana, nuplyšus ir beteise. Ne. Lietuvos jau toks būdas, kad jis visuomet padeda visiems svetimiems, pavergtiems, o savo krašto ir savo tautiečių neikuomet neužmirš ir kovos iki nepaliosos savo tautiečių, iki nenuims vergijos pančių nuo Lietuvos žmonių.

Kaip tik pasiekė užsienio lietuvius liudna žinia, kad mūsų tėvynė (į kurią gal daug kas manė grįžti) okupuota ir pavergta, kaip staiga šioji nelaimė visus suartinė. Politiniai isitikinimai Lietuvos atžvilgiu padėti į šalį. Su maža išimčia, didžioji dauguma išcivijos stoja už išlaisvinimą Lietuvos su demokratine santvarka. Įvairiose šalyse, didesnėse ir mažesnėse lietuvių kolonijose, išsistėgė lietuvių Tarybos ir Komitetai, kurie šaukia susirinkimus, rengia prakalbas, ir net gvažiavimu kuriuose reiškia grieščiausius protestus užgrobikams, kuriuose daromi nutarimai, siunčiami demokratinų kraštų valdžios atstovams, prašant užtarymo ir pagalbos. Tarybos ir komitetai ugdo už išlaisvinimą Lietuvos stiprų sąjudį ir gyvenimas rodo, kad mūsų išėiviję Kanadoj, Šiaurinej ir Pietinej Amerikoj, dikčiai ir laisvu noru to sąjudį remia.

Esame karo padėtyje. Kariaujame už baudžiavą, vergiją ir komunistišką diktatūrą visame pasaulyje.

iš vienos pusės ir už laisvę, demokratiją ir geresnį gyvenimą, iš kitos pusės. Mes kultūringi lietuviai čia ir kitur užsieniuose remėmą laisvės ir demokratijos frontą šiame kare. Karas kada nors pasibaigs ir pasibaigs laisvę ginančių pergale. Rezultate tos pergalės, kelsis pavergtos tautos ir tautelės. Todėl mes lietuviai turime organizuotis ir veikti, kad ir mūsų Tėvynė Lietuva keltūsi, Laisva Nepriklausoma ir Demokratinė. Mažosios tautos yra laimingos, kad šiame momente turi tikrą, mažų tautų užtarytoją: Amerikos Jungtinių Valstybių Prezidentą

F.D. Rooseveltą. Bet Prezidentas Rooseveltas ir Britanijos valdžios diktuojamos taiką, darydamos valstybių žemiapius, gali pamiršti tą, ar kitą mažą valstybę.

Tad organizuokimės, kovokime ir kovodami priminkime mažųjų tautų čempionams, kad mes lietuviai taipogi norime, kad ir mūsų kraštas būtų Nepriklausomas ir Demokratiškas.

Tai štai kokie mūsų išeivijos uždaviniai. Tai tokie mūsų išeivių troškimai.

J. N.

N U S I V Y L I M A S.

Ar daugeliui teko skaityti Jan Valtin rašytą knygą "Out of the night". Vienok šio žmogaus parašyta knygą, kurioje jis vaizdžiai nupiešia savo gyvenimą, turėtų kiekvienas perskaityti. Jo knygoje atvaizduoti įvykiai kaip veidrodyje parodo visą komunistų ir nacių žiaurumą. Kad suteikus geresnį vaizdą skaitytojui, paduodame kaip kurias ištraukas iš jo gyvenimo, kurios parašytos jo paties.

Iš pat jaunystės jis turėjo patraukimą socializmui ir vos turėdamas 14 metų įstojo į vadinamą "Spartakus Jugend" draugiją, kuri buvo nelegali ir suorganizuota jaunų Berlyno revoliucionierių. Be kitų esamajai valdžiai baikatuojančių darbų, spartakiečiuose buvo skiepijama neapkęsti turčių.

Karui pasibaigus jis išvyko ant vandens. Sugrįžus atgal Vokietijon ir papuolus kalėjiman už mėginimą "zuikiu" vienu laivu išplaukti, ten susitiko revoliucionierių komunistą. Šio idėja taip susižavėjo, kad greitai patapo komunistų partijos nariu.

Ši organizacija jį idėjo į grupę organizatorių prie laivų, kurių užduotimi buvo sukirėyti jūreivius priešintis prieš maisto apribavimą ir bendrą laivo discipliną, pravesiti straikus ir t.t.

Kuomet jis gavo patyrimo kaip reikia suirutes daryti. Tuomet buvo dedamos pastangos paveikti ir kitų valstybių laivų igulas. Stengdavosi laivuosna įbrukti keletą komunistų kad valdyti svarbiausias laivo pareigas, k.t. radio operavimus ir t.t.

Laivuose įvykdavo sabotažų kur duodavo didelių nuostolių. Sabotažų darydavo įpildami smėlio į mašinas sugadindavo kompasus, uždegdavo miegamasi kambarius, sušlapindavo vežamus javus, kurie išmirko užimdavo net tris kart tiek vietos, kas priversdavo laivą prie skilimo. Suareštuodavo laivų karininkus ir sprukdavo Sovietų uostuosna su laivais ir prekėmis.

Plaukiojant po įvairius vandenynus ir mokant kelėtą svetimų kalbų, teko ir Hollywood'e gauti darba filmose. Čia būtų galėjęs sau gerą gyvenimą padaryti, bet kankinimas jo vieminių Vokietijoje, vertė jį uoliai partijoj dirbti ir grįžti gimtinėn.

Jo darbštumas partijoje viršininkų buvo pastebėtas ir paauskstinimai vienas po kito sekė. 1925met. buvo išrinktas komunistų universitetan specialiam trenyravimo kursui. Čia jokio mokslo nestudijavo, buvo tik trenyruojami muštynių, streikų ir ginkluotų sukilimų ruošimo. Revoliucija vienintėlė išeiti

...anti pavasari buvo siųstas į Suv. Valstijas sutikti rusų vardu Getsy, kuris jam davė instrukcijas tolimesniam darbui. Jo užduotis buvo: nužudyti žmogų, kuris jų partijai skaitomas išgama. Šis žygis jam buvo persunkus, vietoj nušauti savo auką, smogė revolveriu galvon ir pa silėido bėgti. Bet liko sugautas ir partijos verčiamas prisipažino prie kaltės.

Budamas kalėjime jis skaitė visokias knygas ir ėmėsi daug ko mokyti k.t. žurnalizmo, astronomijos, žemlapių braižymo ir t.t. Iš kalėjimo išėjo 1929 metais ir grįžęs Europon rado daug permainų.

Didžiausis partijos veikimas ėjo Berlyne po priežiūra Dimitrov, žmogaus didelio sudėjimo, išdribusiu veidu, žymaus pasipuošimo, stipriai perfumu susikvėpinusio. Jam jų sabotažas vėl buvo pavestas ir i teiktas nelegalus paspartas. Atsidūręs Antverpene, susipažino su gražia mergina "Firelei". Ji buvo aukštesnės kilmės, padoriai išauklėta ir gyveno dėsni prieglobstyje. Jiedu išimylėjo. Išdėstęs savo idėjas ją patraukė savon pusėn ir po trumpo laiko suvėjo gyventi. Vedybų ceremonijoms netikėjo ir griežtai nusistatė neturėti šeimos. Vienok jo draugė komunizmui netikėjo, tik ji aklai mylėdama jo idėjai gelbėjo. Po trumpo laiko partija ji išsiuntė į Pietų Ameriką. Jo draugė nebuvo partijos nariu ir griežtai pasipriešino jon istoti, todėl buvo nuo jo atskirta.

Po keletos mėnesių sugižęs savo bute draugės nerado. Išsiilgimo verčiamas jos visur ieškojo ir atrado ją ligoninėje. Ji vos liko gyva po aborto, kurį ji pati pasidarė.

Mylėdamas savo draugę jis lankė mokyklą, kurioje išigijo navigatoriaus diplomą. Jam buvo siūlomas geriausias darbas prie North German Lloyd, kurį jis dėl partijos atmetė. Tas jo draugė labai sujaudino ir užvylė. Neužilgo su Firelei apsi vedė ir susilaukė sūnaus, bet partijos pareigos mažai laiko jam duoda-

vo gyventi su žmona t.y. šeimoje.

Išvykus jam į Trondheim gavo iš žmonos telegramą, kurioje rašo: "grįžk greitai". Jis pamane, kad jo motina mirė. Bet pargrįžęs namon išsitikino, jog pakvietimas buvo tikslu A. Hitlerio užėmimu chanslerio vietos.

Nacių pažadai buvo dideli: bedarbiams geri darbai, pramoninkams geresni pelnai, ūkininkams įvairūs pagerinimai ir t.t.

Nors tuo metu kooperavo nacių ir komunistų partijos prieš esamą vyriausybę, vienok tarp jų nesutikimai ir pėstynės dažnai pasikarto davo. Nacių rudmarškiniai atakuoda vo net žudynėmis komunistus, tuo pačiu komunistai atgal keršino. Vieną ankstyvą rytą nacių būriui einant išdalinti propogandinius lapelius uosto darbininkams, visas būrys buvo nušautas iš užpakalio. Kartais nacių subadydavo peiliais vienam net akis išbadė, o kitam lytinis organus išpiovė.

Jam, Jan Valtin'ui jau šurpu buvo šiuos įvykius girdėti. Juk tokiu brutališkumu žmonijos nepritrauksi. Situoki elgėsi išblaškytų ir didžiausią prisirišimą partijai, kuomet tokie isakymai eina iš pačių viršininkų. Staiga vieną naktį naciai užėmė visus numatomus komunistų namus, areštuodami didelį skaičių narių ir daugelį vadų. Partija liko sudraskyta ir vadų vieta užėmė nesuimti draugai. Nacių kariai naktimis siautė visu smarkumu areštuodami visus numatytus asmenis ir kimšo į pergrustus kalėjimus. Daugumas atėmė sau gyvybes šakdami iš aukštų namų. Parkuose rasdavo perskriostom gerklėm. Iš ežerų ir upių ištraukdavo lavonus su suskaldytom galvoms.

Vėliau pasirodė, kad Gestapo šipai buvo uolūs naciai prisidengę komunistais. Per juos buvo lengva sugaudyti ir pažinti svarbiausius komunistų veikėjus. Vienas toks Gestapo agentas padarė net 800 areštų. Jo vardas ir gi Gestapui buvo žinomas, todėl nuo pirmos nacių kratos

Vienok nesiliovė partijai dirbęs, nuolatos mainydamas pavardę ir kėliaudamas iš vienos miesto dalies į kitą. Jų sistema buvo sutvarkyta minutės ryboje. Einant gatve visuomet eidavo dešine puse, kas pravažiuojantiems apsunkindavo pastebėti praeivį.

Progai pasitaikius vieną vakarą susitarė pasimatyti su žmona, bet jos nesulaukęs nuvažiavo arti namų apžvalgyti ir pamatė, kad jo namuose daroma krata. Draugas jį patė ir nuvedė į slaptą vietą kur rado ir savo žmoną. Užėjus Gestapo agentam į jo namus, žmona viemarskinė išbėgo palikus sūnų vyrą perspėti. Norėdami tėvų domę patraukti ir juos suimti, načiai pastatė jų sūnų lange ir išlaikė net tris dienas. Po trijų dienų jiems neatėjus vaiko gelbėti, Gestapas apleido namus. Tuomet jų pažįstami paėmė vaiką ir išvežė pas gimines. Kiek vėliau jis su žmona buvo išgabenti iš Vokietijos. Grįžęs partijoje siunčiamas atgal Vokietijon tapo Gestapo suimtas ir nugrūstas koncentracijos kempėsna, kur buvo skaudžiai bizūnais plakamas ir spardomas. Kankinimas buvo toks žiaurus ir skaudus, kad net porą kartų mėgino saužūdybę padaryti, tačiau nepavyko. Daug kartų maldavo jų pasigailėjimo, atimti jam gyvybę, nes neturėjo tiek kantrybės pernešti nežmoniškų kankinimų. Išbuvęs tris metus kalėjime sužinojo, jog ir jo žmona Gestapo rankose, o kiek vėliau kalėjime atsirado komunistų šnipas, nazių kalėjimo sargo parėigose, jis man slaptai patarė prisišlieti prie nazių, kas gali paliuosuoti jį iš kalėjimo, ką ir padarė. Nors nazių jį nepasitikėjo, bet norėdami gauti informaciją komunistinio veikimo jį paleido po apsauga Gestapo. Jis pasižadėjo Gestapui dirbti su sąlyga, kad jo žmoną paliuosuosų iš kalėjimo, ką laikinai ir padarė. Jam buvo laimingiausia valanda kaip atvyko pas žmoną ir rado sūnų jau didoką, kelių metų.

Nekuri laiką jis buvo tarp kūjo

ir priekalo, duodamas informacijos komunistams ir naziams buvo abiem partijom nepatikimu.

Jo prašymas komunistų išgelbėti jo žmoną iš Vokietijos buvo atmestas, kaip menkos reikšmės asmeniškąs reikalas. Po to, pasidaręs dar labiau nepatikimas komunistų partijai, liko nelegaliai areštuotas ir įkalintas namelyje. Kitos iš eities nebuvo kaip padegti namą, kilus gaisrui nepastebėtas paspruko ir vargais negalais atvyko į Suvienytas Valstijas, kur laisvė viešpatauja.

1938 metais sužinojo, jog jo žmona liko Gestapo nužudyta, o jis dabar pripažintas nelegaliai išvažiavęs slapta pavarde ir jam grėšia deportacija Vokietijon. Dabar jo likimas priklauso nuo Suvienytų Valstijų emigracijos parėdymo.

Del vietos stokos negalima aprašyti kaip Jan Valtin buvo visokiais būdais kankinamas laike Gestapo tardymo. Kaip jis giliai buvo įsitikinęs, kad komunizmas yra žmonijos rojus. Bet po visų tų sunkių pergyvenimų už tą "rojų" šiandien Jan Valtin nors po areštu, bet džiaugiasi esant laisvoje šalyje. Toje šalyje, kur jau daugelis rado prieglaudą bėgdami nuo Stalino ar Hitlerio. Ir ne vienas gal iš tų atbėgusių visa širdimi dirbo prieš šią ar kitą demokratinę šalį, kaip kapitalistinę.

S-la.

GELEŽIS KARVĖS PIENE.

Kalifornijos Universiteto mokslininkai paskelbė naują teoriją apie pieną. Jie sako, kad kraujas nuėša geležį į pieną bėgy penkių milinčių po pašėrimui karvės, tokiu maistu, kuriame yra geležies.

Ši teorija neigia iki šiol laikytąsi samprotavimą, kad geležis iš būna ilgą laiką karvės kūne pakoljinai pasiekia spėnių cules.

K.

DAUGIAU RIMTIES BENDRAMĖ DARBE.

Neatsiras šiandien lietuvių, kuris nežinotų ir nesuprastų, ką reiškė spauda anais priespaudos laikais.

Kada Lietuva valdė caristinė Rusija, mes gerai žinome, ką lietuviai galėjo veikti lietuviškojoje dirboje. Menkiausias įtarimas, nekalčiausias nužiūrėjimas, arba piktas įskundimas, būdavo negailestingai apmokėtas katarga, Sibiro tyrais, arba mirtimi.

Vienok mūsų pionieriai inteligentai, anų laikų jauni studentai, turėję laimę nueiti toliau savo gimtų samanotų bakūzių, jautė skriaudą neturėjime laisvo žodžio. Jiems paslaptinai jausmai kūždėjo: "Ten už jūsų mokslo įstaigų, liko jums artymi kaimo žmonės, kuriems reikia gelbėti plačiau ir drąsiau atmerkti akis į ateities gerovę. Tad imkites jūs pirmieji plėsti užžėlusius dirvonus, o talką sudarys jums jūsų broliai".

Tokių jausmų vedami, nežiurint ir žiaurių pavojų, rūpestingai dėjo pastangas nesibijodami sunkaus darbo, nors begalo sunkiais keliais visgi rado būdų ir galimybes tai vienoki, tai kitoki, leisti palaukyti. Sunku jiems buvo leidini išleisti, nelengva buvo ji ir platinėti. Tačiau, kai darbą dirbo vieninai aukojant save, dažnai net į pavojų statant gyvybę, tai tokiam darbui rasdavos ir nuosirdžių pagalbininkų, garbingai užsipeikusių KNYGNESIO vardą. Nors nekuriems pasitaikydavo suklūpti kely su sunkia našta, vienok buvo daug tokių, kurie ant savo petčių pasiekdavo plačiąją liaudį ir slapta spauda sekmingai būdino priespaudos mįdomą lietuvi.

Dėka mūsų pirmtakų rimtingų pasiaukojimų gimė laisva spauda, galima sakyti, krauju atpirkta. Spauda labai daug prisidėjo netik lietuviškam kūrybiniam bei kultūriniam darbe, bet ir laisvos nepriklausomos Lietuvos atgavime. Per

spaudą skleidžiami šūkiai pasiekė visus kampelius ir paakstino būrius savonorių narsiai stoti kovon už teisias, už šviesesni rytojų ir už demokratinius pamatus atbūndančiai Lietuvai.

Nežiurint kad dvidešimts trijų metų nepriklausomo gyvenimo buvo nevisai demokratinių laikotarpių žodžio bei spaudos laisvėje, tačiau buvo daugiau vilties ne šiandienai, tai ryt gražinti garbingai iškovotą laisvę.

Be pažvelgus šiame momente ir vel pavergtą ir migdomą spaudą, darosi baisu pamanyti, ar ilgai taip bus?

Skaudu kad mūsų narsieji spaudos kovų reti pionieriai sulaukė vel vergijos ir už jų nuopelnus Lietuvai, sulaukus senatvės, tapo nublokšti skursti ir nykti už šaltų ir drėgnų mūro sienų.

Šiandien Lietuva vėl prarado savo spaudą, kurią panaikino irgi rusai, tik jau kitoniško "karaliaus" uniformoje. Tačiau, dėl to mes neprivalome nupulti dvasioje, neprivalome prarasti vilties!

Jeigu lietuvių patvarus ir kantrus narsumas išplėšė laisvę ir spaudą iš plėšriojo aro nagų, tai tas pats lietuvis narsiai atims ir iš žiaurių užsimojusio duoti mirtiną smūgį "pjautovo bei kūjo".

Sių dienų lietuvių vel ruošias prie KNYGNESYSTES laikų, vel išdiginauji slapsti keliai. Jau kartą laisvės ragavęs ir dėl jos kraują liejęs, ilgai nebevergaus, nežiurint, kad baisesnių "Kražių skerdynių" gali įvykti!

Lietuvos išseivijai jau pakankamai yra žinoma, kad šis Lietuvos pavergimas yra vienas iš žiauriausių kokių jai iki šiol teko pakelti. Todel savaime aišku, kad ir rimtingiausias pasiaukojimas slapta prisirengime būsimoms kovoms, yra mažiau imanomas ten esantiems veikėjams, negu kada nors buvo. Priseina tad imtis talkos ir siekti

pagalbos išeivijai, kuri stropiai rodo vieningos energijos bendram ir svarbiam darbui. Lietuvos atvažiavimo darbe ypatingai daug dėdė pastangų amerikiečiai lietuviai. Bepigu jiems, jie turi stiprią jėgą kiekviena bėje ir kokybėje. Jiems daug teikia pagalbos jų išgyvenusi spauda, kurią naudotis yra plačios ir laisvos teisės.

Daug sunkiau yra mums, kanadiečiams, nes mūsų jėgos daug silpnės ir šiam darbui pritariančios spaudos stoka. Vienok, esant norams visais galimais būdais gelbėti savo kraštą vaduoti, radosi žmonių, kurie ėmėsi atsakingo darbo ir rižosi išleisti laikraštuką, kad juo plačiau pasiekti jautriuosius tėvynės vaikus ir rasti atgarsių bendrame skausme--Lietuvos nelaimėje. Del kurios dėlei ir pasirodė "Nepriklausoma Lietuva".

Gražu, kad leidinys rado gausų pritarimą. Taipgi girtina, kad ji lietuviai iš visų Kanados kampų kampečių noriai remia. Prie laikraščio dirbantiems tas pridūda daugiau energijos ir noro jam aukotis, kurie dirba be jokio atlyginimo, atliekamu laiku. O tas atliekamas laikas susidaro dažniausia tik vėlyvais vakarais, kada dirbusiam sunku dirbtu vės darbą reikėtų pasilsėti.

Pravartu priminti ir tai, kad "Neprikl.Liet." nereikalauja iš visuomenės perdidelių aukų, jų rinkti nesiuntinėjami atstovai po kolonijas. Yra tenkinamasi leidėjų pasiūlymu, gaunamomis prenumeratomis padengimui kūklių išlaidų.

Mums, kaip pritarėjams ir rėmėjams šio leidinio būtina suprasti, kad rėmimo bei pritarimo negana.

Mums reikia parodyti daugiau energingos talkos, kad leidinys vis labiau tobulėtų ir vis daugiau rastų naujų skaitytojų, naujų remėjų ir bendradarbių.

Parašyti vieną rašinį ir jautis atlikus savo pareigą-permaža. Vienam numeriui pasiuntęs, reikia ruošti parašyti vėl ką nors ir sekančiam. Dažnas iš mūsų bendradarbių pasakoa "Aš rašiau, dar ir degulkiti rašo". Kas gi tuomet užpildys leidinį? Turėkime galvoje, kad spaudai bendradarbių niekada per daug nėra. Todėl kreipkime daugiau dėmesį savo prievolei ir darbą dirbkime su didesniu rimtumu. Gabių žmonių su jautriomis mintimis nestinga mūsų išeivių skaitlingame būry.

Tad brangūs likimo išblaškyti Kanados lietuviai. Per šį leidinį telkime jėgas, burkime mintis ir reiškime savo nuomones del bendrų skausmų alinamos tėvynės. Juo rimčiau pasisakysime, juo idomesnių minčių pareiškime, tuo daugiau vertės priduosime leidiniui, tuo labiau suidominsime skaitytojus.

Visuomet prisiminkime tuos spaudos kūrėjus ir saugotojus, kurie atsidavusi dirbo pakol iškovojo laisvą spaudą, kuri šiandien vėl pavergta. Del jos kovų narsumo imkime pavyzdį iš mūsų pirmtakūnų.

Kad jau susibūrė srovinės jėgos bendram darbui Lietuvos išlaisvinimui, tai tegul įvairių srovių žmonės ir "Nepriklausoma Lietuva" bendradarbiauja. Nes skausmas visų mūsų bendras.

Taigi, visi į darbą kam yra brangi tėvynė Lietuva ir ten gyvenanti mūsų broliai ir sesės.

O. Indrelienė

AUŠROS CHORO KONCERTAS MONTREAL.

Kanados lietuvių Seimo proga, "Aušros Choras", šauniasias Kanados lietuvių choras, duos išpūdinę koncertą.

Aušriečiai stropiai ruošiasi rengiamam koncertui, darydami repe-

ticijas nežiūrint vasaros karščių. Mano nuomone "Aušriečiai" Montreal paliks neužmirštama išpūdi. Su "Aušriečiai" vyks ir Toronto jaunimas.

Ne choristas.

Raudonoji armija okupavusi Lietuvą sukaustė savo geležine jėga, visoki anksčiau buvusį lietuvišką judėjimą. Su pagalba parsidavėlių lietuviškų komunistų ir antra dalim iš Rusijos atsiųstų šnipų. Maskva terorizuoja Lietuvos piliečius atimdinėdami iš žmonių jų nuosavybes, užgrobdama jų santaupas, uždarinėdami jų prekybas, visuomeniškas organizacijas ir pagrobdama per ilgus metus visuomenės lėšomis užgyventą judoma ir nejudoma inventorij.

Rodosi, jau didesnio suvaržymo, didesnio žmonijos valios paminimo ir išniekinimo surasti nebūtu galima.

Bet komunizmo terorui ribų nėra. Rusiška komūna nusprendė naikinti lietuvius taip greitai kaip tik jų žvėriškas nusistatymas išgali. Negana, kad tūkstančius lietuvių sukišo į kalėjimus, kitus ešolonais išsiuntė į Rusijos gilumą. Jie pravedė dar baisesnį lietuviams įstatymą: nutarė atskirti nuo tėvų visus virš 14 metų vaikus ir išvežti juos į Rusiją.

Parsidavėliai komunistai sako kad tai nieko blogo, kad vaikai vežami į kokias tai auklėjimo įstaigas, į amatų mokyklas, kur esą, juos visapusiškai trenyruos ir esą jiems bus gerai.

Mes gi sakome, kad šiame komunos sumanyme, sliapiasi daug žiauresnis tikslas negu šiandien lietuvių ir atskirių jų vaikų nujaucia. Išvežti vaikai nuo tėvų į visiškai jiems svetimą papročiais ir kalbą šalį. Patalpinti įstaigose po aštria komunistiškos sistemos priežiūra, turės noromis nenoromis pasiduoti rusiškai į takai. Tie, kurie priešinsis, bus kankinami, kol pagaliau nors paviršutiniškai turės sutikti. Bet nėra abejonės, kad bus ir tokių, kurie fiziniškai ir dvasiniškai kankinami neatlaikys jie žus, toli, toli, toli nuo savo gimtinės šalies ir savo mylimų tė-

velių. Kurių prieglobsty, jie dar bent kelis metus būtų buvę, jų pamokinantį perspėjimą būtų girdėję.

Tėvai gi negalės ramiai užmigti nei pailsėti, jų širdis bus skaudama, jų akis asaros grauž, o lūpos vis kartos: Dieve neapleisk mūsų vaikelių, apsaugok juos nuo ištautėjimo ir Tėvės užmiršimo. Nedaleisk, kad jie būtų skaudžiami, atitolink nuo jų tą bolševikišką rykštę.

Kas žino, ar atsirasčių nors vienas išgama lietuvis komunistas, kuris gyvendamas Amerikos kontinente, sutiktų atiduoti savo vaiką rusiškai-komunistiškai globon? Vargiai toki atbukėlių rastum ir tai vyriausia dėl to, kad jiems jų vaikas brangus ir kad jie čia apsiginklavo demokratiškomis teisiėmis. Tegul tik kas pabandytų jų vaiką atimti, kaip jie tuojaus savo teises pademonstruotų. Bet kuomet bolševikai Lietuvos valstybę nušlavė nuo žemėlapių paviršiaus ir nuo lietuvių nuodraskė paskutines tautiškas ir žmoniškas teises, tai "broliai" komunistai per "Vilni", "Laisvę" ir "Liaudės Balsą" iškailio neriasi begirdami rusiškai komunistinę tvarką Lietuvoje.

Jiems nesvarbu, kad Stalinas prigrūdo Lietuvon šimtus tūkstančių kačapų, čerkesų, kalmikų ir kitokių, o pamainomis iš Lietuvos išsiveža Rusijon Lietuvos veikėjus, jaunuomenę ir vaikus. Jiems nesvarbu, kad tėvų ir vaikų širdys plįsta atskiriant. Jiems svarbu, kad jų čia niekas nejudino iki šiol ir kad jie gauna maskolišką "sendvičį".

Tad atbusk lietuvi ir apsižvalgyk, ar neslankioja apie tėvą sažinvagiai, ar nebando jie užmigdyti tavo jausmus, tavo gailėstingumą Lietuvai ir jos vargstantiems vaikams. Neduok nei cento tiems, kurie remia rusišką Okupaciją Lietuvoje.

Saliomeja.

T E V Y N Ė Š A U K I A .

Rašo Dr. Pranas Šacikauskas.

Mūsų brangi tėvynė, o kartu su ja ir visi mes pergyvename labai rimtą ir pavojingą momentą. Tokiais pavojingais momentais visų tautiečių akys žiuri į tarptautinę padėtį, į spaudą ir kiekvienas žodis ar žinios visų yra atidžiai sekamas ir vienaip ar kitaip aiškinamas.

Negyvenkime vien jausmais. Visi mūsų sprendimai privalo išplaukti iš mūsų karštų širdžių ir salto proto. Taip galvojant, mums nebus netikėti paskiausieji įvykiai Lietuvoje, nes gerai suprantame ir žinome, kokiomis sąlygomis ir aplinkybėmis visi tie įvykiai įvyko. Ryžtingai turėsime pergyventi šį labai pavojingą mūsų tėvynei momentą, turėsime prisitaikinti prie naujų gyvenimo sąlygų ir toliau dirbti ir budėti kovoje už atvadavimą. Šie svarbūs įvykiai privers daug ką iš mūsų tautiečių rimčiau pagalvoti apie bendrus visos tautos ir valstybės reikalus, apie realų ir radikalų visų mūsų jėgų suburimą bendram visos tėvynės labui, kad bendromis jėgomis greičiau padarytume savo tėvynę vėl laisvą, demokratinę ir nepriklausomą. Niekaados neužmirškime, kad "tas laisvės nevertas, kas negina jos".

Tauta be drausmės ir susiklausymo nepriklausomai gyventi negalės. Jeigu paslyja tautos drausmė, didžiausiame pavojuje atsiranda ir valstybės nepriklausomybė. Šiandien negalime gyventi svajonėmis ir duoti valią savo fantazijai, bet turime energingai dirbti kiekvienam pavestą tėvynės gynimo darbą, o prireikus, ir paaukoti savo gyvybę. Visa tai reikalauja iš mūsų tėvynė su tvirta valia ir drausmingumu.

Lietuvių tauta nedalivavo šiame karo konflikte. Vyriausybė dėjo visas pastangas, kad Lietuva neišveltų į karo sukuri. Tačiau butume neteisingi, jeigu šiandien sakytume, kad nedalivaudami kare, ir nesudėję

aukų, t.y. nesiblokuodami kariškai kovoti už viso pasaulio demokratiją, sulig savo išgalės, --laukiame, kad kas nors atneš ir lietuviui laukiamą ir trokštamą šviesesnį laisvės ir nepriklausomybės rytojų. Jo niekas lietuviui iš malonės neduos, bet gestantis karas sudarys jam progą nusimesti svetimausias plunksnas ir pakelti lietuviškąjį ginklą savo teisėms ginti. Lietuviai budami greta demokratinių kariaujančių valstybių, turėtų užtikrintą rytojų, kurio joki diplomatiniai žygiai neužvaduos ir baigiantis karui, jei reikės, tai sukurs savo žemėje naują laisvės ir atgijimo gaisrą, turint užtikrintą ginkluotą materialę paramą gintis ir atkaklioje kovoje laimėti. Visos pavergtos taitos jau senai eina tais keliais ir jų tautiečiai netarnauja svetimiems svetimose kariuomenėse, bet savo globojamose armijose (legijonuose), o mūsų lietuvius kiekvienoje šalyje mobilizuoja ir lietuviai kariauja, žusta be viešojo vardo ir naudos savajai tautai. Šiandien atėjo laikas visiems suprasti, kad kiekvienas lietuvis yra karys. Juk karys netik tas, kuris yra kareivių eilėse, bet ir tas, kuris siekia savo valstybei šviesios ir patikrintos ateities. Todėl kiekvienas tautietis turi aktingai kovoti su besikverbiančiu komunizmu ir jo itaka, o taip pat su kitomis totalitarinėmis itakomis, su jų valstybių agentais ir su visu kuo, kas tik nori mūsų tautą susilpninti. Tai tautinė visų pareiga, kurios uždavinys naikinti viską, kas mus silpnina iš vidaus.

Apžvelgtos mūsų visuomenės šią dieną pareigos, žinoma, nėra visos, tačiau kurias čia saminėjau, reikėtų visiems vykdyti sąžiningai nuoširdžiai, atvirai ir griežtai. Šiandieninės karo sukeltos aplinkybės reikalauja, kad būtų padarytas galas mūsų tarpusavio skaldymuisi

ir kad būtų negailėstingai ištraukta visa, kas tik kėsina į mūsų silpnimą ir siekia mus knaisioti iš vidaus.

Atsiminkime 1918-1919 metus: juk ir tada, kada vieni iš mūsų drąsiai stėjo visomis jėgomis ir visu sugebėjimu aktingai ginti, kiti (gerai, kad jų buvo labai mažai) dar mėgino abejoti ir dvejoti, kaip ir dabar gal vienas kitas šiaudaušis yra linkęs daryti. O kas laimėjo? Aišku, kad pirmieji. Jei to nebūtume darę, butume tikrai neatgavę laisvės ir nepriklausomybės. Todėl ir dabartės, stodami blokan, parodysim ir mums ir kitiems, kad mes norime amžinai būti laisvi, ir kad mes savo nepriklausomybės be kovų neišsižadėsime. Tai yra mūsų garbingiausios tikslas, kuri visada ir visur gerai supras kiekvienas garbingas žmogus, neatsižvelgiant į tai, ar jis būtų mūsų draugas ar priešinys. Tai nėra mūsų tuščias bravuravimas ar mosikavimas kardu po pralaimėtos kovos, bet tai yra rimtas darbas dar rimtesniam reikalui dabar ir ateityje. Šis laikas mums reikia ne tuščių žodžių, bet daugiau realių darbų. Tad į darbą už geresnį tautos rytojį. Į darbą mūsų brangiajai laisvei ir nepriklausomybei atvauduoti. Paskutinių laikų karo istorija ryškiai rodo, kad visa tauta (tautos) turi ginti savo egzistenciją. Praėjo tie laikai, kada svetimos kariuomenės gynė arba už pinigų galima buvo sutvarkyti valstybių interesai, žodžiu, karo reikalams mobilizuojamos visos tautos geriausios jėgos. Kas nepasirengia, tas pralaimi. Diplomatai drąsiai kalba, kai už jų petčių žvanga moderniškas ginklais ginkluota tauta, kuri savo egzistencijos egzaminą yra pasiryžusi krauju išlaikyti. Tei sė virto jėga, kuri diktuoja savo siekimus, juos pateisina, apgina.

Šiandien kiekviena tauta, kuri nori išlikti gyva, privalo aiškiai pasisakyti su kuomi eina: ar su demokratija, ar su totalitariniais režimais nustoiant laisvės, išsižadant nepriklausomybės ir t.t. Mums kaip tik pridera eiti demokratiška link-

me - todėl ir reikalinga stoti į pagalbą demokratinėms kariuomenėms tautoms ir iš ten ruoštis kariškai reikalui pribrendus ginti savo brangią tėvynę, nesigailint didžiausios aukos už tą idėją, kuri duoda mums laisvę ir nepriklausomybę.

KANADOS LIETUVIŲ TARYBOS P A R E I Š K I M A S.

Netikėtas ir staigus Vokietijos kariškų jėgų isiveržimas Lietuvos teritorijon, pastatė Kanados lietuvių prieš įvykusi faktą.

Du banditai: Hitleris ir Stalinas kurie užkūrė pasaulinį gaisrą, pasi- mainydami naikina Lietuvos kraštą ir jos gyventojus be jokio pasigailėjimo.

Neturėdami jėgų ir galimybių tas baisias žudynes sustabdyti, mes dedamės prie tų, kurie siek tiek užtaria mažąsias tautas ir jų reikalus.

Anglija ir Amerika yra tvirčiausi demokratijos ir sykiu mažųjų tautų ramsčiai. Todėl mūsų Kanados lietuviams yra šventa pareiga visokiomis galimais būdais, padėti jiems karą laimėti.

Jokios okupantų proteguojamos valdžios Lietuvoje mes neriamsime. Mes norime Lietuvos žmonių demokratiniu būdu išrinktos valdžios ir tik tokiai valdžiai mes gelbėsime, kiek galėsime.

Taipgi mes pareiškiame, kad komunizmas buvo yra ir bus, ta dirva ant kurios auga-bujoja fašizmas-nazizmas.

Todėl, naikinant fašizmą, būtina reikia sunaikinti komunizmą, nes tik tuomet žmonija susilauks šviesesnio rytojaus.

Toks yra Kanados Lietuvių Tarybos nusistatymas, ir tokį nusistatymą remia dauguma Kanados lietuvių, išskiriant Stalino batų valytojus, ar jo pasekėjus.

Šalin fašizmas ir komunizmas.

Kanados Lietuvių Taryba.

F R A G M E N T A S.

(iš mano užrašų)

Aušra nubudus jau ruošėsi tekėti,
 Karminu ir auksu nusidažę rytai...
 O ten slapčia pradėjo plienas žvangėti:
 Užtvino rusais visi keliai ir tiltai.

Nusileido violetinės baugios debesų skaros,
 Apsupę saulės obuoli nešė į brėkštančius rytus,
 O ten rusų armijos tankmėj liepsnojo pragaras;
 Slinko vieškeliais ir keliais pats, ir varu stūmė kitus...

Į nekaltą žemę traukė kaip amaras burliokai,
 Baisūs, nelaukti, žiaurūs, barzdoti ir siaubingi!
 Gurgėjo, užė tankai, orlaiviai, voros ir trokai,
 Nešė iškėlę vergijos sląstus šurpulingus.

Raitėsi visais keliais tarytum slibinas devingalvis!
 Miškas durtuvų raudonas palas iškėlęs tysė, vilko...
 Gedimino kalnė užkrito gaili rasa ant trispalvės,
 Nuaidėjo šurpus, krešiantys motyvas trimitininko:

Kelkitės, kelkitės, broliai, kariūnai !
 Kelkitės, kelkitės, moksleiviai, artojai...
 Kelkitės šilai, girių giesmininkai,
 Skambėkit už laisvę, kliombai, sodai, gojai!

Štai aušta birželio puošnus, gyvas rytas,
 Sodrios rasos dengia plačius pievų plotus!
 Bet, ten keliai dūnda svečiais neprasytais,
 Kelkitės, brolužiai, bus čia sunkios kvotos.

Kelkitės studentai, pavasarininkai!
 Kelkitės aušriečiai ir ateitininkai!
 Kelkitės draugijos, visi lietuvininkai,
 Apgula mūs žemę varnai mėsininkai.

Į kovą už laisvę prie vartų budėkit,
 Trimitais vibruokit, sukvieškit visus!
 Į kovą brolužiai, sukilkit, skubėkit,
 Jau debesiai gula pro plačius šilus...

Loreta Bružikaitė.

PAKALBINK SAVO PAŽIŪSTAMĄ BEI DRAUGĄ UŽSIPRENUMERUOTI "NEPRIKLAU-
 MĄ LIETUVĄ". PRENUMERATA METAMS VIE TIK VIENAS DOLERIS.

R E D A K C I J O S S T A L Č I U S .

Aną dieną žymus amerikonas, Wendell Wilkie pareiškė: Tautininkų srovės atstovai, Ba-

"Ar norime Hitlerio apsisaugoti? Tai gaminkime. Ar norime, kad to talitarizmas nevaldytų nei pasaulio, nei mūsų? Tai turime dirbti ir gaminti. Ar norime demokratijai padėti? Vėl turime gaminti. Kalbėti neužtenka. Rezoliucijas rašyti neužtenka. Uniformas nešioti neužtenka. Mes turime visi sueiti, dirbti, gaminti."

Kanados ir amerikos piliečiai dirba ir gamina. Kanados lietuviai savo dalį atlieka. Bet Kanados lietuviai turi dar pridėti darbą-organizuotis kovon už Lietuvos laisvę.

Sueikime ir dirbkiume, gaminkime: rašykime drąsių ir kilnių minčių Nepriklausomai Lietuvai, gaukime jai skaitytojų, praneškime jai apie brolių kanadiečių veiklą, mintis ir gražius darbus. Kiekvieno talka reikalinga.

Dirbkime, gaminkime.

.....

Ką Amerikos lietuviai dirba už Lietuvos laisvę?

Trys didžiausios politinės srovės: katalikai, tautininkai ir socialistai, pernai rugpjūčio mėnesį sukurė Lietuvai Gelbėti Tarybą, kurios atstovai atlane prezidentą Rooseveltą ir padėjo už nepripažinimą rusų okupacijos Lietuvoje. Prezidentas atstovams pareiškė, kad Lietuva tik laikinai laisvę praradusi.

Lietuvai Gelbėti Taryba gegužio pabaigoje turėjo suvažiavimą Chicagoje ir nutarė persiarganizuoti į Amerikos Lietuvių Tarybą. Katalikų srovė, savo Federacijos vardu, iškūrė Informacijos Biurą ir pakvietė vadovybėn profesorius K. Pakštą. Biuras veiks nuo rugpj. 1d. ir teiks anglų kalba informaciją apie Lietuvą ir jos buklę įtakingai.

Tautininkų srovės atstovai, Bačiuno ūkyje suvažiavę, po trijų dienų konferencijos, sukūrė Lietuvai Vaduoti Sąjungą ir Lietuvai Vaduoti Tautinį Fondą, kuriuo garbės pirminku apsiėmė būti Wendell Wilkie. Sąjungos nariai mokės po \$2 kas mėną Lietuvos laisvės reikalams. Konferencija į Tautinį Fondą suaukavo 2,500 dol. Katalikų tautos Fondas turi \$8,000.

Socialistų srovė suorganizavo Demokratijai ir Lietuvos Nepriklausomybei Ginti Sąjungą, kuri Chicagoje turėjo suvažiavimą ir apkalbėjo būsimos Lietuvos vidutinę tvarką.

.....

Lietuvos okupacijos metinių sukaktuvių proga, birželio 15 dieną, dviejų didelių Amerikos valstybių, New Yorko ir Massachussets, gubernatoriai tam tikromis proklamacijomis paragino Amerikos piliečius surengti draugiškumo paminėjimus Pabaltijos tautoms: lietuviams, latviams ir estams. New Yorko katalikų ir protestonų katedrose atlaikyta tam tikros pamaldos ir išryškinti dvasiškai pasakė atatinamus pamokslus. Dauge lyje vietų mokyklose ir salėse paruošta susirinkimai, kur nušviesta Pabaltijos valstybių istorija ir išaiškinta ir neteisėta Pabaltijos valstybių okupacija.

.....

Toronto lietuviai komunistai labai apgailastauja, kad rusai tapo iš Lietuvos išstumti. Jie taip išikėlė sau į galvą, kad Lietuva bus amžinai bus rusijos pavergta. L. Balso štabas ir šiandien tiki, kad Kaunas Rusijos rankose. Nors viso pasaulio žinios pripažino ir pats Stalinas patvirtino, kad ne tik Kaunas, bet visa Lietuva vokiečių rankose. Mes nesidžiaugiam vokiečių okupacija, bet reikia skaitytis su faktais.

NEPAPRASTAS PERVERSMAS.

Dvylika dienų po Stalino Okupa-
cijos Lietuvoje, Maskvos laikraštis
Pravda paskelbė idomų ukazą, apie
kurį pasaulinė komunistų spauda nu-
tylėjo. Ukazo antraštė skelbė: "čia
esąs įstatymas, apie septynių va-
landų darbo dienos pakeitimą, aš-
tuonių valandų diena, apie uždrau-
dimą savavalių darbininkų prasiša-
linimą iš darbaviečių ir istaigų".
Ukazą pasirašė Aukščiausiojo Sovie-
tų Prezidiumas.

Rusijos darbininkų neatsiklau-
sęs, be jų referendumo ar apkalbėji-
mo, Prezidiumas, reiškia, pridėjo
septynias valandas darbininko dar-
bo savaitėi.

Ar Prezidiumas pridėjo algos?
Ne - sako, iš darbininkų pusės ne-
būtų jokio pasiaukojimo proletaro
tėvynėi, jei už ilgesnes valandas
būtų daugiau apmokama.

Toliau ukazas sako: "darbininkai
ir tarnautojai, kurie savo valia ap-
leidžia kooperatines ar viešas iš-
taigas (dirbtuve) bus atiduoti teis-
mui ir Liaudies Teismas padės juos
į kalėjimą".

Nevalia nei į darbą pavėluoti.
Ukazas toliau nurodo, jei darbinin-
kas be priimtinos priežasties pa-
vėluos į darbą, tai bus nubaustas
iki šešių mėnesių atėmimu 25-to jo
algos nuošimčio. Paskirtą bausmės
laiką darbininkas atsėdės ne kalė-
jime, bet darbo vietoje dirbdamas
už mažesnę algą.

Tokiu būdu, Rusijos gyventojai
amžinai prirakinti prie savo fab-
riko, ar kolchozo, ir negali jo be
komisarių leidimo apleisti ar pasi-
ieškoti geresnio darbo.

Kitais žodžiais tariant, Rusijo-
je įvyko kontr-revoliucija, kurios
vardas baudžiava. Senovėje baudžia-
ninkų prakaitu mito dvarponiai;
šiandien moderniniu baudžiauninkų
prakaitu minta Sovietijos biurak-
racija - du milijonai komunistų
partijos narių.

Daugiau apie tai rašo Bertram
D. Wolfe, amerikono Harpers žurnale.

Jis ten pažymi ir kitą idomų

atžagareivybėn žinksnį Sovietų res-
cijos Lietuvoje, Maskvos laikraštis
publikoje: veltui mokinimas vaikų pra-
dinėse ir aukštesnėse mokyklose yra
panaikinamas. Ketvirtu mokslo metu
pradedant, kaimietis už kiekvieną vai-
ką turės mokėti po 150 rublių, o mies-
tietis po 200 rublių metams. Už moks-
lą vidurinėse mokyklose ir universi-
tėte mokestis 400 rublių metams. Meno
ir muzikos mokyklos ims po 500 rublių
metams.

Ką tas reiškia? Vidutinė Sovie-
tijos darbininko alga nesiekia 200
rublių mėnesy. Pragyvenimas brangus.
Tokiu būdu, mokestį už mokslą įvedus,
automatiškai veik visų darbininkų ir
valstiečių vaikai atkertami nuo aukš-
tesnio mokslo. Reiškia mokytais tega-
li tapti komisarių, rašytojų, stakono-
viečių ir inžinierių vaikai, kurių
tėvai daug uždirba.

Kitais žodžiais tariant, Sovieti-
jos liaudžiai norima padaryti "ir tar-
su ir juoda", kaip vyskupas Baranaus-
kas savo dainelėje sakė apie carų
alinamą Lietuvą.

Sovietijoje vykdoma tili kontr-
revoliucija prieš darbininkų luoma.
Ta pati revoliucija buvo bandoma vy-
dinti ir Lietuvoje.

V.

.....

MOKYKIMES ANGLŲ KALBOS !

Vaikus turinti lietuviai tėvai
trokšta ir ieško būdų savo vaikus
lietuvų kalbos pamokinti, kad jos
neužmirštų ir mokėtų.

Bet ir suaugusieji turi pareigą
tai pramokti gerai anglų kalbą, o
Quebec'o provincijoje ir francūzų.

Tai valstybinės šio krašto kal-
bos. Jas mokėdami, lietuviai atsida-
rys sau duris į pasaulinę literetū-
rą, į žinomis pilnesnę Kanados spau-
dą, į mokslo knygas. Be to, tas kalbas
mokėdami lietuviai, geriau įeis į sa-
vo naujos Tėvynės gyvenimą, jį ge-
riau pažins, ir ras geresnę sau pro-
gą išskirti.

V.

ORGANIZACIJŲ VEIKLA.

Išvažiavimų sezonui prasidėjus visos organizacijos sukruto daryti išvažiavimus, tik gaila, kad lietuviai neturi nuolatinės išvažiavimo vietos ir todėl pasitaiko taip, kad vienu sekmadieniu supuola dviejų organizacijų išvažiavimai.

Birželio mėn. 29 d. rengė C.C.F. lietuvių skyrius ir Šv. Jono pašelp draugiją, tik skirtingose vietose.

Patartina, kad ateityje panašių atsitikimų neatsitiktų, kad ta patčia diena būtų rengiama du išvažiavimai.

"AUŠROS CHORO" PIKNIKAS.

"Aušros Choras" rengia 20 dieną liepos mėn. (sekmadienį) išvažiavimą-pikniką prie Erie ežero ant dr. Daubario farmos 5 mylios į pietus nuo Dunnville.

Rengėjai visus nuolankiai kviečia prisidėti prie šio išvažiavimo kur jie užtikrina, kad visi atsilaukiesieji gražiausius laikus turės.

Norintieji maudytis gražiausias maudynes ten ras. Norintieji pažaisiti ar pailsėti, gražiausias pievas dobilais pasipuošusias ten ras. Be to "Aušros Choras" visus gražiausiai palinksmins savo gražiom dainom. Tad visi kas tik išgallit prašoma prisidėti prie šio išvažiavimo.

Torontiečiai vyksta karais, kurie karo neturite, kreipkitės prie choro narių, nes choras turės daug karų kur vež žmonės.

Kelrodis: privažiavus Dunnville Nr. 3 plentu, važiuoti į pietus linkui Port Maidland ir daboti pikniko ženklus.

MONTREAL.

K.L.T. Skyrius Montreal, birželio mėn. 22 dieną, Ville Lasalle gegužynių vietoje surengė prakalbas-koncertą, paminėjimui vienu metu sukakties kada Stalinas pagrobė po savo letena mūsų myliną "Tėvynę Lietuvą".

Programą atidarė gerbiamas P. Tautkus. Paaškinęs K.L.T. tikslą ir siekius paprašė sugiedoti Kanados ir Lietuvos himnus. Vėliau sekė kalbos ir sveikinimai nuo draugų ir svečių svetimtaucių, kurie palankius išsireiškimus pasakė lietuviams, kaip antai policijos viršininkas, majoras ir svetimtautis kunigas. Vyriausiu tos dienos kalbėtoju buvo konsulo sekretorius A. Simutis, kuris pasakė tai dienai pritaikintą kalbą, primindamas Lietuvos ir Rusijos sutartis, ir kas paskui iš to išėjo.

Šios liūdnos sukakties paminėjime buvo ir meninė dalis, -lietuviškos dainos gražiai išpildyta V. Kajakio, V. Babelio ir Vaišvilos. Tai mylimiausi montrealiečių dainininkai. Rodos, kad šie trys jaunuoliai nė vienas nėra matęs nė buvęs Lietuvoje, tačiau skambiają lietuvišką dainą pamilę iš širdies.

Garbė tenka atiduoti darbščiajai K.L.T. Montreale kuri dirba su nuoširdžiu pasišventimu, kad ir savo šeimyniniais bei asmeniniais reikalais kiekvienas yra užimtas. Ipatin ga pagarba priklauso tiems, kurie būdami šioje šalyje gimę, auge, mokslus čia ėję, o visa širdimi dirba Lietuvai ir lietuviams. Lietuvai kilus iš karo griuvėsių ir atstačius Lietuvos nepriklausomybę tokių žmonių vardai bus pirmutiniai įrašyti į Lietuvos istoriją.

VESTUVES.

19 dieną liepos Toronte, išteka Izabel Yurcaitė už J. Sullwan.

P-lė I. Yurcaitė yra viena iš "Aušros Choro" narių, taipgi daug darbuojasi K.L.T. Moterų Cekcijoje eidama pirmininkės pareigas.

Toje pat dienoje įvyksta vestuvės p-lės O. Plechaitytės Pr. Iškauskui. O. Plechaitytė yra nesenai atvykusi iš Winnipeg.

Abiems jaunavedžių porom, linkime ilgo ir laimingo gyvenimo.

MEILE IŠ PIRMO SUŽINOJIMO. (Feljetonas)

Svarbiausia, naujoviškiausia ir prasmingiausia meilės rūšis-meilė iš pirmo sužinojimo. Negirdėjote? Na, tai turėsiu iš gyvenimo jums pasviesti. Štai.

Išlošė Spirkus (tas jaunas is Spirkutis-su geltonais ūsiukais) Arijos kuinų lenktynėse šimtą tūkstančių valiutos. Ot tai-niekas iki tol nežinojo to jaunojo Spirkiaus su ūsiukais, o jis staiga, pasvyst, miegodamas tokio gausybės rago apipiltas tapė... Laikraščiai nauja milijonierių gulinti lovoje ir idėjo: su sutaršytas plaukais ir pelėdos akimis... Bet pasėkos buvo grandiozinės! Vos spėjo Spirkutis nusiprausti-i kambarį ikrito vikri būtybė, jau iš tolo rėkdama: "Dėde, dėde, dėde!" Spirkutis kiek nustebo savo dukterėčios storom blauzdom ir žilu smilkinu, bet jam keisti giminytės keliai buvo išaiškinti bemačiant Dukterėčia tiesiai paprašė - "mokyk lai baigti"... Spirkus matė pro langą automobilyje sėdinti drucki sūnėną, su cigaru dantyse ir raudonu snukiu, o dukterėčia kvietė Spirkutį lauk, sakydama:

"Eikime dėde pervažiuosime šviežiu oru, apie savo mokyklą papasakosiu!..."

Nuo šios artimos giminaitės Spirkutis nusikratė greitai. Sutiko važiuoti drauge, glostomas dukters jauėjo pro duris, bet, "praleisdamas moterišką pirma, "pats šoko greitai atgal į kambarį, užtrenkė duris ir užsirakino...

Spirkui buvo pamoka, kad tik neturtingas bernelis gali durų neužsikabinti, katik atėjęs iš prausyklos (neturtinguose kambariuose su baldais vis taip prausyklos-atiskirai).

Su kita giminaitė buvo sunkečiau. Ji įvirto drauge su dėde (ne dukterėčia, bet pati dėdienė...) ir tuoju atnešė pagalviuką po kojų:

"Tau, sūneli, čia taip nejauku gyventi! Pas mus tokie dideli langai!"

Toliau nutarė Spirkus ir su

pora už durų neapsigauti. Nes-taip sunku nusikratyti giminių širdingų meilės!...

Atėjo viena.

"Jums-telegrama!"

Truputį keista buvo išgirsti negirdėtą iki tol moterišką balsą (telegramas iki šiol vis nešiodavo vyrakai), bet atidarė.

"O, Čali!..."-tragiškai puolė į Spirkučio glėbį visom kosmetikos spalvom tviskanti, dulkanti ir varvanti butybė. -"Mano brangus Čali! Och, och!"

O, mat, laikraščio reporteris, apie laimingą išlošėją plačiai rašydamas, paskubomis ne tą vardą buvo pagriebęs... "Čaliu" būtybė vadino Maikį (kuri jį taip senai mačiusi...).

Ach, aš tave pamilau iš pirmo sužinojimo!..."-ukė kosmetikos butybė. - "Kiek aš be tavęs iškentėjau!... Čali! Mielas! Mylimas!..."

Ir skrybelės plunksna kuteno geltoną ūsiuką, o svarko atlapus dažė skruostų pudra. Mylint juk nėra kada nusirengti!

"Aš-Maikis!"

"Ach, ... Tikrai? Maikis? Na, žinoma-Maikis!... Aš tik tyčia Čaliu ėmiau vadinti-sakau, ar tu nebūsi manęs užmiršęs... Maiki, brangusai!"

Su ta teko tuoju apsidirbti. Turėjo eiti filmos žiūrėti. Manė patamse išsprusęs, bet būtybė laikė jo ranką savoše replikėse, glostė ją savo skruostą, žodžiu - Spirkutis turėjo išžiūrėti visą neįdomę plėšikų filmą. "Ach, ar tu taip gelbėsi mane?" - tyčia turiningai dusavo paniška, kai plėšikai tempė iš policijos ugnies kokią ten savo bendradarbę.

Grižęs Spirkus rado nusėdusius laiptus - ponas su bukietais (ne priešingai), ponios su pagalviukais (kuriais tuoju norėjo mūsų Spirkutį apglemti ir nusi-nešti kaip šuniuką), atokiau čiulpė cigarus dvejatas ponu.

Žinau, žinau, kad aš jūsų gim-

...is, žinau, kad jus mane bai-
siai mylite, bet man nereikia po-
galviukų, nereikia žmonos, aš ne-
turiu dėdienių ir aš noriu miego,
aš noriu arbatos, aš..."

"Arbatos?"--suriko visa šaka-
lų gauja ir puolė, kaip vienas,
jūs surasti, o tuo tarpu, vikria
priemonike, Spirkučiui pavyko pa-
likti filmos butybę už durų ir i-
pulti į savo kambarį viena...

"Maikuti..."--buvo girdėt ke-
lis kart širdingi atsisaukimai,
bet juos greitai nustumė visa bri-
gada žingsnių su džerkšančiom ant
lėkštelių stiklinėm, su barškan-
čiais arbatnikais ir užiančiais
samavorais...Triukšmingai prašali-
nės filmos butybę ("E, tu ko tau
reikia-gal išnaudoti vaikiną?")
visas lageris su arbata išsidėstė
prie durų ir Spirkutis taip ir už-
migo, netekęs vilties ramiai išei-
ti arbatos...

Spirkutį pažadino netikėtas
lagerio sukilimas, triukšmas, kuri
išgirdo už durų. Barškant, džers-
kant ir trinksint arbatos irankia-
ms, kažin kodėl paivairindami orą
šukiais "Durnius jis--ne turtuo-
lis." "Ar mes--durni?" ir panašiai,
visi pasitraukė. Spirkutis pro la-
ngą matė, kaip šlubavo nusėdėtoms
šlaunims dėdienės, šokinėjo mei-
lės kupinos gražuolės ir dūlino
kitos giminingos butybės...

Pasiklausęs garsų už durų, pa-
galiau iš apsupties ištrūkęs, Spir-
kutis, atsargiai pravėręs duris,
nieko iš mylinčių butybių nebera-
do... Tik koridoriuje mėtėsi sup-
lėšytas jo rytinis laikraštis.

Susirinkęs lakštus, Spirkutis
kambarį perskaitė, kad jo išlai-
mėjimo pranešimas buvo klaida--ne
apsižiūrėjimas su numeriu...

Vargšą reporterį, kas sutiko
iš praleidusių ties Spirkučio du-
rim naktį, vaņojo lietsargiais
(filmos butybė, esant ginklo pasi-
rinkimo esminiam trukumui, kavi-
nėj apšventino mažų jaukiu mote-
rišku kaliošėliu per nosį...).

Taip pasibaigė garbingas Spir-
kučio gyvenimo laikotarpis.

Tai buvo meilė iš pirmo sužino-
jimo. Jei ne korektūros klaida--ta
meilės rušis būtų čia pražydusi kvė-
piausiu pavyzdžiu. Nes meilė iš pir-
mo sužinojimo yra tobiliausias ir
jautriausias žmogaus jausmas.

(Iš "N.G.") Galva Bastučio.

JUOKAI NE JUOKAI.

Tarybų Lietuvoje komisarai at-
pigino degtinę. Gudrūs žalčiai: ži-
no, kad blaivūs žmogus į komunizmą
netikės!

* * *

Vieno laikraščio Toronte redak-
toriai kas rytą atsisuka Maskvos pu-
sėn (kaip musulmonai į saulę) ir
meldžiasi:

Ak, tu Staline didingas,
Kaip čia skusti žmonėms vilnas?

* * *

--Ko tu, Jonai, susiraukęs?

--Nagi radau receptą kaip pasi-
daryti naminio alaus, o neturiu na-
mų.

* * *

Viena moteris klausia, kas dary-
ti kad vyras pusę uždarbio prageria
Pragerk kitą pusę, sesute!

* * *

Kur banguoja Nemunėlis,
Kur šėsupė miela teka,
Ten pakrumėj du žemaičiai,
Susitikę, šneka:

Tai tvarka, po purų!
Lietuvoje nebėra siulų.
Kai į kolchozus suvarys,
Tai ir duonos nebėlis!

- V.

DEŠIMTS STALINO PRISAKYMŲ.

Bolševikai begarbindami kruvinąjį gruziną Staliną priėjo ir prie to, kad ėmė jam melstis. Čia paduoda me vieną maldelę, kurią nuoširdžiai kalba ryte ir vakare visi komunistai.

"Aš esu Juozas Džiugasvili Stalin tavo saulė, tavo tėvas-viešpats, kurs tave išvedžiau iš duonos, drabužių, laisvės ir padariau čystus su tuščiais pilvais. Todel neturėsi kitų dievų kaip tik mane Staliną ir pildyk šiuos mano prisakymus:

1. Tėvo ir motinos negerbk, nes jie gal kontrevoliucijonieriai.
2. Šlovink neklaidingus Rusijos vadus.
3. Plėšk, meluok ir nepildyk duotajam žodžiui.
4. Išduok savo artimą ir gali palšyvai prisiegti.
5. Apgaudinėk provakuok ir sakyk kad kiti taip daro.
6. Svetimoteriuk, nes tau leidžiama nacionalizuoti buržūjų moteris.
7. Atimk iš kitų viską, moterį, tarnaitę, asilą, arkli, kuilį ir kitą. Tą daryk vardu komūnos, bet viską gali pasilikti sau ir viskuom naudotis.
8. Į moterystę žiūrėk iš patogumo ir jei tavoji žmona negera, išmainyk ją ant kito komunisto žmonos.
9. Be jokio apgailavimo parduok savo tautą ir tėvynę svetimiems barbarams.
10. Visus Lietuvos mylėtojus apšauk liaudies priešais, neteisingais padarais ar kaip kitaip, kad galima būtų vienus jų sušaudyti vietoje, kitus išvežti į Sibirą, badui ir šalčiems numarinti.

K.K.

I V A I R U M A I.

1812 Amerikai paskelbus Anglijai karą, ta žinia pasiekė Montreal

6 dienoms vėliau. Šiais laikais panašios žinios, apibėga apie žemės ritulį per vieną minutę.

* * *

1793m. Kanados registratūra uždraudė importuoti vergus ir išleido įsakymą paleisti laisvėn vergų vaikus, turinčius 21 metus amžiaus.

* * *

Mokslas sako: kad 12 svarų šieno yra tiek vitaminų, kiek 340 svarų vaisių.

Rementis mokslu, atrodo, kad ir žmogus turėtų šieną "ėsti".

* * *

Narsė-slaugė turi būti graži, bet ne ant tiek, kad iš sveiko vyro padarytų ligonį.

* * *

N U O R E D A K C I J O S.

Šiame "Nepriklausomos Lietuvos" numeryje tilpę raštai daugumoje atkreipti prieš rusų okupaciją, nes jie autorių rašyti dar prieš vokiečiams užimant Lietuvą.

Dar kartą prašome mūsų skaitytų ir rėmėjų neužmiršti mums ką nors parašyti. Ypatingai mes pageidaujame žinių iš lietuvių gyvenimo ir organizacinio veikimo. Kuo daugiau mes visi rašysime įvairias žinias bei nuotikius, tuo daugiau "N. L." bus turiningesnė ir idomesnė, ti daugiau darbo ir pasišventimo šioje srityje.

Montrealiečiai, kaip didžiausi lietuvių kolonija Kanadoje, vėlesni laiku kaip ir sutingę šiame klausime.

Redakcija.